

VU Research Portal

Posttraumatic stress disorder in late life

van Zelst-Kwakkel, W.H.

2007

document version

Publisher's PDF, also known as Version of record

[Link to publication in VU Research Portal](#)

citation for published version (APA)

van Zelst-Kwakkel, W. H. (2007). *Posttraumatic stress disorder in late life*. [PhD-Thesis - Research and graduation internal, Vrije Universiteit Amsterdam].

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

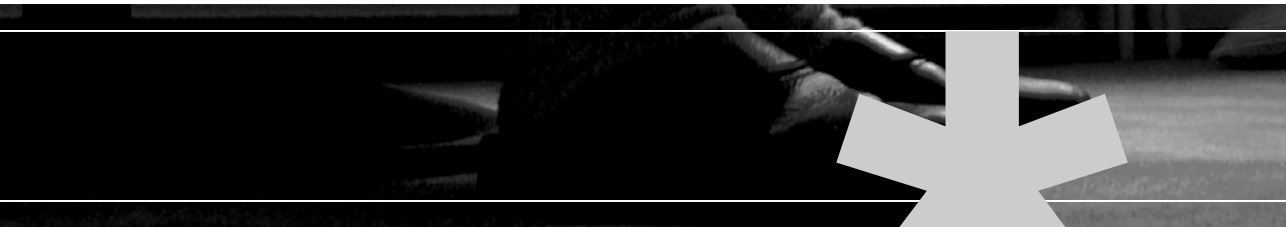
Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

E-mail address:

vuresearchportal.ub@vu.nl

Dankwoord

Dankwoord

Allereerst wil ik hier de promotiecommissie bestaande uit Piet Eikelenboom, Roos van de Mast, Joris Slaets, Philip Spinhoven, François Schellevis en Hans Hovens bedanken voor hun deelname.

Hoe ver ga je terug als je de aanloop voor een proefschrift wilt beschrijven en de mensen wilt bedanken die daar wezenlijk aan hebben bijgedragen? Mijn gevoel zegt dat diegene die mij/ons ooit als eerste uitnodigde een promotie bij te wonen van vitaal belang was voor mijn/onze wetenschappelijke carrières. Als toch wat bedeesde studentes, afkomstig 'uit het oosten van het land', was er in het grote Amsterdam toch zomaar één student-assistent met wie het tijdens histologie bijzonder klikte. Het was boeiend met hem te discussiëren over cellen en wetenschap en hij stuurde mij/ons ook nog zijn proefschrift en een uitnodiging: Piet Eikelenboom, jij verdient in de eerste plaats dank, ik weet niet of het zonder jouw enorme stimulans wel zo goed met mij/ons was afgelopen. Door jou werd(en) ik/we verder uitgenodigd voor het eerste Alzheimer congres in Amsterdam in 1982 en maakte(n) ik/we kennis met de vakgroep psychiatrie van de VU en kwam de al sluimerende belangstelling voor ouderenpsychiatrie tot wasdom. (Die belangstelling is met dank aan mijn/onze oma die ons al zeer jong meenam naar andere ouderen!)

Mensen die me wat beter kennen weten dat ik nu niet steeds verval in een pluralis majestatus, maar duid op het feit dat ik een tweelinghelft ben en in velerlei opzichten een gezamenlijke start heb gemaakt, een bijzonder genoeg dat ik iedereen zou gunnen!

Terug naar de vakgroep: deze was destijds de enige in Nederland met aantoonbare belangstelling voor ouderenpsychiatrie. (Het gonsde toen al van de plannen rond een groot bevolkingsonderzoek, LASA dus, waar ik jaren later en via omwegen bij zou horen!).

Ik beschouw het als een voorrecht daar toen al bij te zijn geweest en geïnspireerd te zijn door Willem van Tilburg, mijn latere opleider, Chris Hooier en Cees Jonker, die naast Piet de ouderenpsychiatrie uitdroegen. Willem: bedankt dat jij altijd dezelfde bent gebleven: eerst toen je net hoogleraar was en in '82 voor het eerst de hand schudde van een paar studentes en best een praatje wilde maken over ambities, later toen ik via omwegen toch bij jou in opleiding kwam en veel van je leerde en weer later toen ik stafid was en jou 's nachts in mijn achterwachtdienst belde en tenslotte toen ik om promotie-onderzoek vroeg. Je was nuchter, eerlijk en betrouwbaar, wist bergen te verzetten en bleef altijd bereikbaar!

De begeleiding van het promotie onderzoek had niet in betere handen kunnen zijn dan bij jou Richard, je bedachtzaamheid, humor en grote kennis (van veel meer dan alleen psychiatrie!) had ik al leren kennen op een congresweek - dat was toch in 1994 -, waardoor Kopenhagen altijd een bijzondere betekenis zal houden. Het bleek later een mooie basis voor dit proefschrift, waarin ook de verschillende lijnen van de vakgroep - zowel angst en depressie als ouderen - weer samensmolten. Dank voor je niet aflatende steun, zelfs toen ik zo onverwacht een reuzenstap naar een ander deel van het land maakte en de aan mij toegedichte snelheid ernstige vertraging opliep. Het aangenaam vergaderen op jouw kamer was daarna nog meer verslavend, bleef mijn lijntje met de vakgroep en is node gestopt!

Dorly, mijn kennismaking met jou was voorzichtig ingeleid door Willem, want als jij het niet zag zitten, zou promoveren bij LASA lastig worden... (...Al die dokters die dat willen, moeten nog maar zien dat ze iets afmaken....(vrij vertaald)). Gelukkig is dat helemaal goed gekomen en heb ik een groei mogen doormaken van domme dokter tot geaccepteerd promovendus met zelfs wel een vleugje 'oud vertrouwd'. Dank voor je kritisch meedenken, directheid, vaak grote steun en hartelijkheid! Kom je nu gauw een keer jouw Groningen laten zien?

Aartjan, we hebben ooit nog even als assistenten naast elkaar gezeten en je snelle, zonnige geest, je rusteloze gedrevenheid en opgeruimde relativeringsvermogen waren toen al opvallend. Gelukkig zijn die ingrediënten onveranderd aanwezig gebleven in jouw begeleiding van het proefschrift. Steeds wist je de essentie snel op te pakken en in grote lijnen te plaatsen, vermeende misère om te toveren tot helemaal niet erg...steeds loyaal en steunend. Trots liet ik mijn familie jouw TV-filmpje over ons werk als psychiater zien: kijk, zo kun je in ons vak zijn en hij begeleidt me ook nog!

Edwin, het co voor copromotor betekent vaak niets anders als 'hij die al het basis werk opknapt'. Geduldig een domme dokter SPSS leren, de essentie van onderzoeksvragen doornemen, eerste concepten van artikelen vast doornemen en heel veel kritische opmerkingen maken, enthousiast aan uitkomsten zitten rekenen op warme middagen op warme kamertjes in Amsterdam en Leiden en bereikbaar zijn. Ik ken niemand die zo snel een telefoon opneemt... en niemand die zo vaak op de vrije middag voor zijn kinderen, toch nog even naar Amsterdam op en neer ging voor onze bespreking. Zonder jou was er echt niets van terecht gekomen! Alleen een dankwoord schiet zwaar tekort, een lekker weekend met Brigitte en de kinderen verwend worden in het mooie Groningen lijkt me veel passender!

Verder zijn er zoveel te bedanken:

Nancy van den Berg-Cook voor het verbeteren van mijn Engels en Sytske de Boer voor de strakke planning en hulp bij het uiteindelijke opmaken van dit boekje. Dankzij jullie hulp was het toch allemaal weer te doen.

Bij LASA, ik noem er een paar: Jan Smit, jouw relativerende woorden over een artikel die je even (een paar weken) weg moet leggen, om het daarna met het juiste inzicht af te schrijven, kwamen precies op tijd. Nog nooit zo'n wetenschappelijke échte Amsterdammer gezien! Marja Aartsen, je bent al lang weg bij LASA, maar onvergetelijk als eerste kamergenote. Ik schaam me achteraf voor zoveel onozele vragen over computerprogramma's, maar je bleef ze steeds geduldig beantwoorden. Ook alle andere kernfiguren van LASA in wisselende tijden: Hanny Comijs, Majette Westendorp, Jan Poppelaars, Marleen van der Horst, Fadim Kursun en Caroline Sonnenberg, dank voor zoveel gezellige multidisciplinaire samenwerking. Caroline, zowel op LASA als ooit op het Slotervaartziekenhuis, werden onze ontmoetingen hartelijke en stimulerende onderonsjes. Fijn, dat je het refereerclubje voor de ouderenpsychiatrie zo in stand houdt; ik ben nog steeds blij met jouw mailtjes. (clubleden: nog dank voor jullie steun en inspiratie; Rob, jij komt er ook.) Martine Puts, lieve laatste kamergenote, zo jammer dat je nu in Canada zit; de vanzelfsprekendheid waarmee jij je onderzoek deed, vriendschap sloot, en contact houdt verwondert me nog steeds en ik hoop nog heel lang!

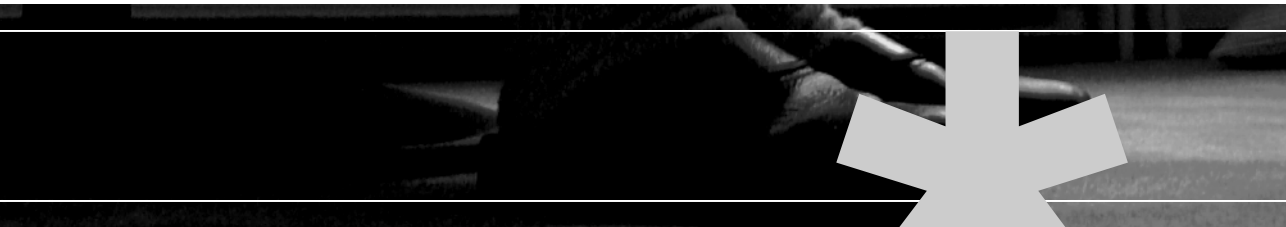
Bij de psychiatrie-afdeling in het Slotervaartziekenhuis: natuurlijk Yvonne van Noorden. Yvonne, hoewel jij je afvroeg, waarom ik zo nodig - naast alle drukte - ook nog eens moest promoveren, bleef je trouw alle telefoontjes opvangen en de boel bewaken als ik weer eens 'op LASA' zat. Hoe jij altijd het hart van die afdeling bleef, later gesteund door Erna, is nooit geëvenaard en gaat ver uit boven de CAO-afspraken voor een secretaresse! Alle collega's: Kathleen Thomaes, Ethy Dorrepaal, Ira van de Steenstraten, Paul Korsten, Leonie Huberts: dank dat jullie stimulerende aanwezigheid deze promotiegang mede mogelijk maakten. Dat ik de laatste jaren het lief en leed niet meer echt kon delen, voelde als een gemis.

In mijn huidige werkkring: Rob van de Bosch, dank voor de ruimte die je me gaf om de klus af te maken. Joris Slaets, dank dat je al zo lang mijn liefde voor de ouderenpsychiatrie kent en er ook nu weer ruimte voor wist te maken. Jan Pronk, de vanzelfsprekendheid waarmee je al vanaf het begin bij mijn afwezigheid verving, opdat het boekje afkwam, is karakteristiek voor jouw vermogen alles te kunnen opvangen en draaiende te houden, ik ben heel blij met zo'n collega! Ook Rien en Ragnhild, dank voor jullie steun, het wordt echt steeds mooier met onze dienst.

Lieve papa en mamma, ja het is echt een bijzonder gezin geweest en alleen nog maar meer bijzonder geworden met al die aanhang; weest maar trots. Familieleden, ik verheug me al weer op het volgende feestje en we gaan echt nog het Pieterpad verder aflopen, want er blijft zoveel te bespreken en te genieten. Dan weet ik zeker dat ik mijn paranimfen Petra en Erik nog vele malen mijn opluchting en dank kan betuigen. Annemieke, je eeneiige tweelinghelft bedank je woordloos...

Marloes, Cathelijne en Adriaan, mamma is zo blij met jullie! Vanaf nu ga ik mee sporten, fietsen, winkelen, klimmen, film kijken en wat dies meer zij, want het is af! Peter, hoe hadden we dit 30 jaar geleden ooit kunnen bedenken? En het wordt nog leuker...

List of Publications

Dutch List of Publications

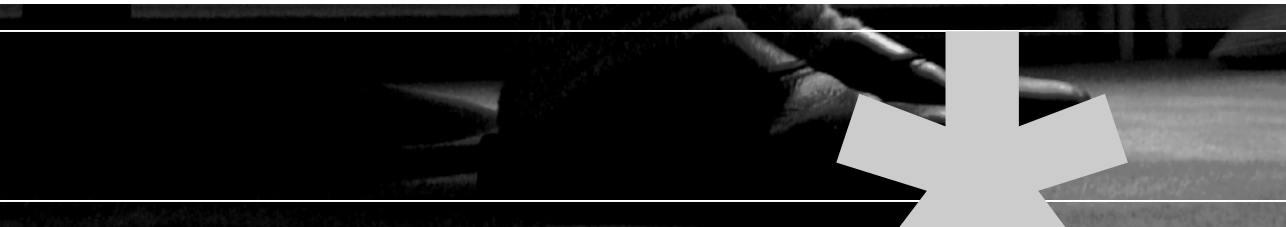
1. van Zelst WH, Backer HS, van Balkom AJ, van Tilburg W. [Clinical implications of Capgras syndrome. Case report and literature review of 'doubles' delusion in the elderly]. *Tijdschr Gerontol Geriatr* 1993; 24(1):24-28.
2. van Zelst WH. De behandeling van depressies bij ouderen in de consultendienst. In: Beekman ATF, editor. *Co-morbiditeit als paradigma*. Leo Cahn Stichting, Lundbeck b.v., 2000: 59-63.
3. van Zelst WH. Posttraumatische Stress Stoornis bij ouderen. In: Schene AH, Boer F, Heeren TJ, Jaspers J, Sabbe B, Van Weeghel J, editors. *Jaarboek voor psychiatrie en psychotherapie 2005-2006*. Houten: Bohn Stafleu van Loghum, 2005: 58-70.
4. van Zelst WH. De lange arm van het verleden. *Denkbeeld, tijdschrift voor psychogeriatric* 2003; 15(6):32-35.

International List of Publications

5. van Zelst WH, de Beurs E, Beekman AT, Deeg DJ, van Dyck R. Prevalence and risk factors of posttraumatic stress disorder in older adults. *Psychother Psychosom* 2003; 72(6):333-342.
6. van Zelst WH, de Beurs E, Beekman AT, Deeg DJ, Bramsen I, van Dyck R. Criterion validity of the self-rating inventory for posttraumatic stress disorder (SRIP) in the community of older adults. *J Affect Disord* 2003; 76(1-3):229-235.
7. van Zelst W, de Beurs E, Smit JH. Effects of the September 11th attacks on symptoms of PTSD on community-dwelling older persons in the Netherlands. *Int J Geriatr Psychiatry* 2003; 18(2):190.
8. van Zelst WH, de Beurs E, Beekman AT, van Dyck R, Deeg DD. Well-being, physical functioning, and use of health services in the elderly with PTSD and subthreshold PTSD. *Int J Geriatr Psychiatry* 2006; 21(2):180-188.

9. van Zelst WH, de Beurs E, Beekman AT, Deeg DD, Dyck van R. Comorbidity in older adults with Posttraumatic Stress Disorder. submitted 2006.
10. van Zelst WH, de Beurs E, Beekman AT, Deeg DD, Dyck van R. The longitudinal course and new onset of PTSD in the older population: a community-bases prospective study. submitted 2006.
11. van Zelst WH, de Beurs E. The effect of two recent events on the symptoms of posttraumatic stress disorder in the older population of the Netherlands. submitted 2006.

Curriculum Vitae

Curriculum Vitae

Willeke van Zelst-Kwakkel werd op 27 januari 1958 geboren in IJsselmuiden. In 1976 behaalde zij het Gymnasium-β diploma aan het Christelijk Lyceum te Almelo. Vanaf 1976 tot 1984 voltooide zij de studie geneeskunde aan de Vrije Universiteit. Hierna werkte zij een jaar als arts-assistent psychiatrie in het Provinciaal Ziekenhuis te Santpoort en vervolgens 5 jaar als hoofd van de afdeling ouderen in Riagg Westhage in den Haag. In 1990 startte zij de opleiding tot psychiater in de Valeriuskliniek te Amsterdam, opleider W. van Tilburg. In 1993 voldeed zij haar stage sociale psychiatrie in Riagg Noordhage in den Haag en deed vervolgens een keuzestage geriatrie bij J. Slaets in het Leyenburgziekenhuis. In 1994 werd zij geregistreerd als psychiater en werkte op de polikliniek van de Valeriuskliniek, nu GGZ Buitenamstel. In 1995 werd ze gedetacheerd naar het Slotervaartziekenhuis, waar onder haar leiding een nieuwe polikliniek werd gestart. Daarbij was zij als supervisor van arts-assistenten betrokken bij de opleiding tot psychiater en participeerde in het onderwijs aan co-assistenten. De activiteiten werden in de loop van de tijd uitgebreid met consultatie-liaison psychiatrie in het Slotervaartziekenhuis en participatie aan de afdeling en opleiding geriatrie. In 2000 werd haar wens tot promoveren in het aandachtsgebied van de ouderenpsychiatrie mogelijk gemaakt en werd ze in deeltijd junior- onderzoeker in het LASA onderzoek, ondergebracht bij het EMGO-instituut met het in dit proefschrift beschreven onderwerp. Vanaf april 2004 is zij als universitair medisch specialist betrokken bij de consultendienst voor de psychiatrie in het UMC te Groningen. Zij is getrouwd met Peter van Zelst met wie ze 3 kinderen heeft: Marloes (1988), Cathelijne (1992) en Adriaan (1994).

